

X CZ 4/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2014r

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

X Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący SSO Danuta Konopka (spr.)

Sędziowie SO Katarzyna Chajęcka

SO Hanna Nowak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 lutego 2014r w B.

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko D. W.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

po rozpoznaniu zażalenia powoda na pkt 2 postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 października 2013r sygn.. akt V RC 473/13 w przedmiocie właściwości Sądu

### **postanawia:**

oddalić zażalenie

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w (...) na podstawie art. 200kpc w zw z 202kpc i art. 15 kpc. W uzasadnieniu wskazano, iż pozwana zamieszkuje w P. już od 2003r zatem wniesienie pozwu do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy naruszyło art. 27 k.p.c.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie domagając się jego uchylenia. W uzasadnieniu podniesiono, iż nie zostały spełnione warunki formalne uprawniające Sąd do wydania takiego postanowienia Niewłaściwość miejscowa, która występuje w niniejszej sprawie ma charakter usuwalny i dlatego na podstawie art. 202 k.p.c. powinna być brana pod uwagę tylko na zarzut strony pozwanej podniesiony przed wdaniem się w spór . W niniejszej sprawie pozwana nie podniosła takiego zarzutu ani w odpowiedzi na pozew ani na I terminie rozprawy .W świetle art. 202 k.p.c. Sąd nie powinien badać czy powództwo zostało wytoczone według ogólnej właściwości miejscowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest niezasadne .

Sąd Rejonowy prawidłowo przeanalizował z urzędu kwestie niewłaściwości miejscowej wynikającej z faktu, iż pozwana od 2003r zamieszkuje w P. i w konsekwencji prawidłowo zastosował art. 200 k.p.c. Natomiast niezasadnie powołał w podstawie prawnej postanowienia art. 202 k.p.c. Otóż, przepis art. 200 k.p.c. stosuje się w przypadku stwierdzenia niewłaściwości nieusuwalnej a przepis art. 202k.p.c w przypadku stwierdzenia przez Sad niewłaściwości usuwalnej umową stron i tylko na zarzut pozwanego zgłoszony przed wdaniem się w spór.

Stosownie do treści art. 202 k.p.c. sąd nie bada z urzędu właściwości dającej się usunąć za pomocą umowy, a zatem właściwości miejscowej usuwalnej, gdyż jedynie w tym zakresie strony mogą zawrzeć umowę o właściwość. Poprawne rozumienie tego przepisu jednoznacznie odnoszącego się do właściwości umownej powinno, zatem prowadzić do uznania, że niedopuszczalne jest badanie właściwości miejscowej przez sąd wówczas, gdy strony zawarły umowę o właściwość. Bez znaczenia musi przy tym pozostawać czy strona powodowa zastosowała się do zapisów umownych i wniosła pozew do sądu, któremu poddano spór pod właściwość w umowie, czy też dokonała innego wyboru. Skoro art. 202 k.p.c. dotyczy jedynie tych przypadków, kiedy strony zawarły umowę prorogacyjną, to jedynie wówczas niedopuszczalne jest badanie właściwości sądu do czasu zgłoszenia przez stronę pozwaną stosownego zarzutu, przed wdaniem się w spór i należyte uzasadnione. W pozostałym zakresie badanie właściwości miejscowej sądu jest dopuszczalne i powinno następować z urzędu, a w przypadku wytoczenia powództwa przed sąd niewłaściwy, sąd ten powinien postanowieniem przekazać sprawę sądowi właściwemu (vide: artykuł D. Kotłowski PPH 2010r. 9.32 oraz Henryk Pietrzykowski „Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych”).

Dlatego też należy uznać, iż Sąd Rejonowy słusznie uznał swoje uprawnienia do badania właściwości miejscowej w oparciu o art. 200k.p.c.

Z powyższych względów na podstawie art. 385 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie